

Benvolguda lectora i benvolgut lector,

Em dic Enric, tinc 37 anys i sóc de Barcelona. Tinc feina estable i visc amb la meva companya sentimental des de fa 3 anys. Els meus pares tenen bona salut i m'alegra poder dir que estan bé. Estic escrivint aquesta carta oberta per voluntat pròpia i com a forma de donar a conèixer la meva visió sobre experiències que he viscut al llarg de 8 anys.

Des que tenia 29 anys, he estat client de diverses prostitutes. Per quin motiu? No n'hi ha un de sol; són diversos i variats. Però el més important és que he gaudit de les experiències que he viscut. Tinc la sort que la meva companya sentimental em dona suport en tot això.

Sempre he demanat els serveis de noies autònomes, que tenien el seu propi pis o que el compartien amb companyes. Sempre m'ha semblat que les autònomes es construeixen la seva pròpia reputació a base de treballar bé sota la prioritat de fer que el client repeteixi. Marquen les seves pròpies normes i són les mestresses en el seu propi territori. Les treballadores de clubs o empreses més jeràrquiques són, en la meva opinió, més susceptibles de no estar totalment a gust amb les condicions de feina. Una de les meves prioritats és que tant la noia com jo ens trobem a gust amb totes les condicions del nostre entorn i amb l'ambient. Si els dos ens trobem a gust, donem el 100% de nosaltres mateixos en els moments d'intimitat i, en definitiva, l'experiència és molt més agradable per a tots dos.

M'agrada conèixer les persones amb qui estic i establir-hi una conversa. El meu impuls sexual o el físic d'ella no són determinants en la tria que faig de la noia per als serveis que vull. Els meus gustos han variat amb els anys però es mantenen pel què fa al caràcter de les noies que m'agraden. El seu caràcter és allò que més em motiva per als moments d'intimitat.

He conegut noies molt diferents i del molts orígens. M'agrada la multiculturalitat i aprofito cada oportunitat per a conèixer gent interessant. Unes experiències m'han agradat i altres no tant. Però sempre he après a conèixer-me una mica millor a mi mateix i a intentar entendre què hi ha darrere de cada persona i com funciona.

Malgrat tot, he acabat preferint les noies catalanes per una simple qüestió d'afinitat cultural.

Pel què fa a les circumstàncies personals de cada noia, també he trobat varietat. He conegut des de mares solteres fins a treballadores mal pagades en feines precàries o temporals que necessiten ajudar els seus pares a pagar la hipoteca. Però totes tenen una cosa en comú: estan decidides a guanyar-se la vida sense cometre cap delicte.

Des del meu punt de vista, totes aquestes noies es guanyen la vida en el camp del servei social. Des que sóc usuari dels serveis que ofereixen, em passen diverses coses: tinc més ganes de sortir i passar-ho bé, ha millorat la relació amb la meva companya sentimental, tinc l'autoestima més alta, faig més exercici, em cuido més, estic de més bon humor i estic millor en general. Ha estat la millor teràpia que he fet en la meva vida.

En aquests anys, he conegut a diverses noies i he fet fins i tot una amiga. Em preocupa la situació d'inseguretat jurídica en la què es troben totes aquestes noies des del punt de vista laboral. Se'm fa difícil creure que algú que m'ha ajudat tant fent la seva feina, no tingui un reconeixement i una protecció legals, sinó el menyspreu d'una part important de la societat. L'únic que he pogut fer, de moment, és escriure aquesta carta oberta en senyal de reconeixement i agraïment.

Gràcies per tot.